

P.V. de Combinatie

Natour, Niernies 16 augustus 2025

449 duiven in concours Winnaar: Comb Houmes A. & Zn

Niergnies

Zaterdag 16 augustus stond natourvlucht twee op de planning. Voor deze tweede natourvlucht werden 449 duiven ingekorfd vanuit PV De Combinatie en werd vervlogen vanuit Niergnies, zo'n 155 kilometer voor de 'Middelburgse' duiven. Op de avond van het inkorven werd er al druk gepraat over wat de weersverwachtingen zouden zijn op de vlieglijn van deze vlucht. Lage en dichte bewolking, zo vertelden de voorspellingen ons, en dus zag het er niet al te best uit. Maar goed, 'morgen weten we het', zeggen we dan maar. Zo ook op de avond van het inkorven.

Handig?

Een tweede gezegde, om de moed in te spreken, is: 'niets is zo veranderlijk als het weer.' Ook deze uitspraak klonk op de vrijdag voorafgaand aan de vluchtdag. Toch dacht het weer hier dit keer wat anders over. Immers, iedere keer hetzelfde foefje uithalen is ook zo weinig aan. Daarom voor deze dag gewoon uitvoeren wat de voorspellingen aangaven. Dit resulteerde in een late lossing, en wel pas om 13:45. Excuseer mij, deze tijd veranderen we naar 13:55. *Sorry Leander* 😊

Al doende leert men, of toch niet? Want ondergetekende gaat nog niet heel lang mee. Maar ook ik heb al meermaals ondervonden dat een erg late lossing vaak een nog erger verloop geeft. Zo ook deze vlucht.

Zaterdag 16 augustus

Genoeg daarover. Exact om 16:00 werd het bal geopend met de eerste melding bij Eric Rijkckaert, met een snelheid van 986 m/min. Deze melding bleef enige tijd de enige duif, maar na een tijdje vielen er mondjasmaat nog enkele duiven aan de overkant. Het leek niet heel soepel te verlopen in Zeeuw-Vlaanderen. Het was omstreeks 16:10 toen ondergetekende tegen zijn compagnon zei: 'Let op Leander, je moet er niet gek van opkijken als Houmes straks gewoon hard begint met draaien. Noordoostenwindje, duivinnen op twee weken broeden, ik denk dat ze 't gewoon alsnog gaan doen, ondanks dat het nog niet stormloopt aan de overkant.' Het bleef nog even stil. Geen duiven in de lucht, geen meldingen op Walcheren. De tijd kroop langzaam verder en de spanning steeg. Waar blijven ze dan?

Door de ogen van de 24-438

Het was vrijdagmiddag 15 augustus. Mijn doffer had eindelijk zijn dienst op zich genomen. Al twee volle weken zaten we om en om trouw te broeden op onze eieren. Het kon niet lang meer duren of we zouden twee kleintjes krijgen. Daarom was ik de laatste dagen extra fel op nest, en of het nou één van die bazen was of een andere duif: ik verdedigde mijn nest met mijn leven. Toch werd ik afgelopen week iedere dag door die ouwe gepakt. Steeds weer pakte hij mij, ondanks dat ik fel tegenstribbelde, met een stevige maar liefdevolle hand van het nest en stopte hij me in de mand. Ondertussen wist ik waar we naartoe gingen: het water over en richting het noorden. Steeds, zodra ik daar werd losgelaten, ging ik in volle drift naar huis. Ik moest terug naar mijn nest. Het kon namelijk niet lang meer duren of de kleintjes zouden er zijn.

Dit keer werd ik voor de tweede keer gepakt. We gingen naar het clublokaal. Ik wist goed wat me te doen stond. We zouden waarschijnlijk één nachtje moeten slapen om vervolgens losgelaten worden vanuit het zuiden. Toch voelde ik me anders: ik sliep slecht deze nacht omdat ik te fel was. Afgelopen week ben ik iedere dag zo snel mogelijk naar huis gevlogen en de drang om nu terug te keren naar mijn nest was niet in me te sussen.

Gelukkig werd het al snel ochtend. Wat ik niet begreep, was dat we maar niet losgingen. Ik hoorde de mensen buiten bellen, overleggen en steeds weer zuchten. Ik hield het niet meer vol. Waarom gingen we er niet uit? Zo gingen er vele uren voorbij, de honger begon ook te knagen. We zouden toch geen twee nachten mand krijgen? Zo ver hadden we vannacht immers niet gereden. En toen, plots, halverwege de middag, klaptten de luiken open. Ik rende naar de voorkant van de mand, wrong me tussen de andere duiven door en sprong naar buiten. Dit had veel te lang geduurd. Met grote slagen zocht ik snel hoogte. Dankzij de training van afgelopen week had ik direct de juiste richting te pakken. Ik liet de hele groep duiven achter me en wilde zo snel mogelijk terug naar mijn nest.

Na een paar minuten had ik door dat ik niet meer alleen vloog. Achter me zag ik twee jonge duiven. Ze leken sterk op Gapingezen schoot even door mijn gedachte heen, maar ik was al lang weer gefocust op zo snel mogelijk naar huis. Ik moet heel eerlijk zeggen dat het niet makkelijk ging. Ik had al uren niets meer gedronken schoot me te binnen. En gegeten had ik ook niet in de mand, en nu was het inmiddels al laat. Het weer was ook niet al te best, leek me. Maar goed: gevoel uit, niks van het weer aantrekken, ver kon het niet meer zijn. Op de kerkklok van Schoondijke zag ik dat het bijna vier uur 's middags was. Achter me zag ik nog steeds die Gapingezen. Er vlogen inmiddels ook wat duiven mee met gouden kotters in hun oor, en nog een Zeeuws-Vlaamse. Ik zette nog wat extra kracht, want ik wilde niet dat zij me zouden inhalen. Zo graag wilde ik terug naar mijn nest.

En ja, eindelijk zag ik daar mijn hok. Eén van de bazen ijsbeerde driftig heen en weer, maar nu, zo dicht bij mijn nest, werd het zwart voor mijn ogen. Ik dook naar beneden en landde op de klep. Ow wacht, verkeerde klep, hier zat ik begin van het seizoen. Even wilde ik uitpuffen, maar toen besepte ik waarvoor ik naar huis was gevlogen. Ik sprong op en landde snel voor de ingang van hok 1. Ergens hoorde ik een piepje, maar ik stoorde me er niet aan. Ik vloog naar binnen, dronk snel wat en dook gelijk op mijn nest. Zo, hier laat ik me niet meer weghalen!

De 24-438, 1^e Provinciaal Niergnies 6601 duiven!

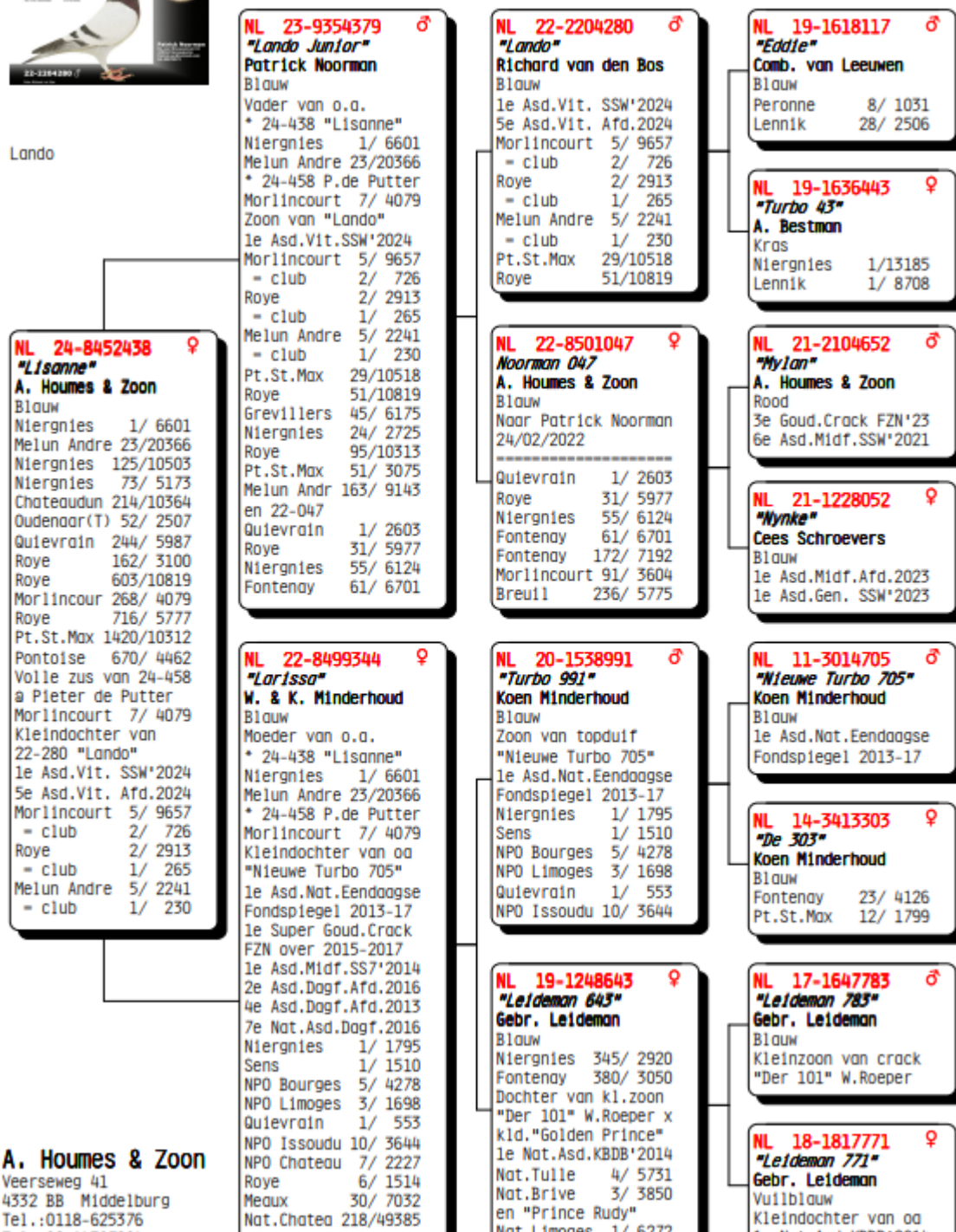
De vader van de 24-438, Lando Junior, won Adrie op de verloting SS West in Arnhem (schenking van Patrick). Haar moeder werd gehaald via een bonnetje bij Willem en Koen Minderhoud. Eerder dit seizoen blonk de 24-438 al uit en vloog al mooie prijzen. Helaas bleef ze op 21 juni achter van Pont St. Maxence. Dagen later, op 4 juli, kwam ze plots weer vermagerd thuis. Met zorg is ze weer opgelapt en mocht ze alsnog deel uitmaken van de natourploeg. En we kunnen wel zeggen: met succes! Ze speelt niet alleen de eerste prijs in de club, maar ook de 1e provinciaal. Mannen, van harte gefeliciteerd!

Lando

Matthias Preuter

Stamkaart Postduif: NL 24-8452438 V

A. Houmes & Zoon
 Veerseweg 41
 4332 BB Middelburg
 Tel.: 0118-625376